

**Dosar nr. [•]
ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BUFTEA
ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 28.06.2017
Instanța constituită din:
Președinte: [•]
Grefier: [•]**

Pe rol fiind soluționarea cauzei civile privind pe reclamanții [•] și [•] în contradictoriu cu pârâta [•], intervenient [•], având ca obiect acțiune în regres.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamanții, prin apărător av. Lospa Cristian Paul, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar, fila 12, martor [•], lipsind celelalte părți și martorul [•].

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, stadiul procesual, modul de îndeplinire a procedurii de citare, după care,

Apărătorul reclamanților învederează instanței faptul că martorul [•] nu s-a putut prezenta fiind plecat din țară, însă este prezent celălalt martor încuviințat, [•].

În temeiul art. 318 C.proc.civ., instanța verifică identitatea martorului [•], datele acestuia fiind consemnate în cuprinsul declarației.

În conformitate cu dispozițiile art. 319 C.proc.civ., sub prestare de jurământ și cu respectarea prevederilor art. 321 C.proc.civ., se audiază martorul [•] declarația sa fiind atașată la dosarul cauzei.

Apărătorul reclamanților, față de lipsa martorului [•], în baza art. 311 alin. 2 C.proc.civ, solicită înlocuirea acestuia,

Instanța respinge cererea de înlocuire a martorului [•] ca neîntemeiată, având în vedere că nu s-a făcut dovada imposibilității de prezentare la act în termen de judecată, reținând și faptul că este singurul martor propus în cererea de chemare în judecată.

În continuare, socotindu-se lămurită, în temeiul art. 244 alin. (1) C.proc.civ, instanța declară închisă cercetarea procesului și, nemaifiind cazuri de formulat sau alte incidente de soluționat, în baza art. 392 C.proc.civ., declară deschise dezbaterile, acordând cuvântul asupra fondului.

Apărătorul reclamanților solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și obligarea pârâtei la plata daunelor materiale și morale menționate în cererea de chemare în judecată. Cu cheltuieli de judecată pentru ambii reclamanți și depune în acest sens câte două facturi și două chitanțe pentru fiecare reclamant în parte.

În baza art. 394 Cod Procedură Civilă, instanța considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 13.07.2017. Pronunțată în ședință publică, astăzi, 28.06.2017.
Președinte, Grefier,

Dosar nr. [•]
ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BUFTEA
SENTINȚA CIVILĂ NR. [•]
Ședința publică din data de 13.07.2017
Instanța constituită din:
Președinte: [•]
Grefier: [•]

Pe rol fiind soluționarea cauzei civile privind pe reclamantii [•] și [•] în contradictoriu cu [•], intervenient [•], având ca obiect acțiune în regres.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică din 28.06.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data astăzi 13.07.2017 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Buftea la data de 26.09.2016 reclamantii [•] și [•] au chemat în judecată pe pârâta [•], solicitând instanței, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 38.000 lei, cu titlu de despăgubiri materiale cuvenite reclamantului [•], 54.000 lei daune morale și 25.000 lei cu titlu de daune morale pentru reclamantul [•].

În motivarea acțiunii, reclamantii au arătat că la data de 4.11.2015 au fost victimele unui accident rutier produs pe Șos. Odăi, București, vinovat de producerea accidentului fiind numitul [•], asigurat RCA al pârâtei, cu privire la care s-a dispus la data de 04.04.2016 clasarea prin ordonanța procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. [•] sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, lipsind plângerea prealabilă a persoanelor vătămate. Cu toate acestea, conform primelor cercetări efectuate la fata locului a rezultat faptul că [•], intervenient forțat în cauza de față, a încălcat prevederile art. 54 alin.1 din OUG nr. 195/2002.

Mai susțin reclamantii că despăgubirile materiale solicitate sunt constituite din cheltuieli cu medicamente și cu analize medicale, alte cheltuieli curente, iar daunele morale sunt estimate la suma de 54.000 lei daune morale pentru reclamantul [•] și 25.000 lei pentru reclamantul [•], ca urmare a suferințelor psihice și fizice suferite, provocate prin vătămarea integrității corporale.

La data de 28.10.2016 pârâta a depus Întâmpinare (f.39) prin care a invocat excepția netimbrării, iar pe fond a solicitat diminuarea cuantumului daunelor materiale și morale solicitate de reclamantă, arătând că acordarea de despăgubiri în urma producerii unui eveniment rutier nu trebuie să constituie o îmbogățire fără justă cauză și nici să nu aibă un caracter punitiv pentru asigurator.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială, declarația martorului [•] aflându-se la fila 111 din dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, așa cum rezultă din coroborarea certificatului medico-legal nr. [•] (f.25) și certificatului medico-legal nr. [•] (f.27) cu adresa nr. [•] a MAI-DGPMB-Brigada Rutieră (f.29), cu referatul cu propunere de clasare nr. [•] (f.20) și cu ordonanța de clasare din data de 04.04.2016 pronunțată în dosarul nr. [•] (f.22), în urma accidentului rutier din data de 04.11.2015 produs din culpa intervenientului forțat [•], **reclamantii [•] și [•] au suferit vătămări ce au necesitat pentru vindecare 7-8 zile de îngrijiri medicale [•], respectiv 4-6 zile de îngrijiri medicale [•], iar**

leziunile traumatice nu au pus viața acestora în primejdie și nu au determinat infirmități posttraumatice.

Având în vedere că persoanele vătămate nu au formulat plângere prealabilă pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă s-a dispus clasarea, urmând ca pretențiile civile să fie soluționate pe calea unei acțiuni separate, în fața instanței civile.

Pe fondul cauzei, din analiza dispozițiilor art. 1357 Cod civil instanța reține că cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului urmând a răspunde chiar și pentru cea mai ușoară culpă. Se reglementează posibilitatea reparării patrimoniale și a prejudiciului nepatrimonial, cât și mijloacele de apărare a drepturilor nepatrimoniale la care o persoană poate recurge.

Față de aceste text de lege, instanța observă că pentru antrenarea răspunderii civile delictuale, este necesar să se fi comis o faptă ilicită, să se fi cauzat un prejudiciu, prejudiciul să fie urmarea faptei ilicite (să existe legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu), iar fapta să fie comisă cu vinovăție, fie că este vorba despre intenție, fie că este vorba despre culpă, și chiar de-ar fi culpa în forma ei cea mai ușoară.

Potrivit art. 2.223 C.civ. în cazul asigurării de răspundere civilă asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde potrivit legii față de terțele persoane prejudiciate și pentru cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil.

În cazul asigurărilor de răspundere civilă, plata despăgubirilor se face în temeiul contractului de asigurare, temeiul răspunderii asigurătorului fiind convențional, iar cel al răspunderii asiguratului, delictual.

În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor aceasta este în legătură directă cu fapta ilicită, prejudiciul fiind produs ca urmare a accidentului autoturismului cauzat din culpa asiguratului pârâtei, concluzii care se desprind din coroborarea adresei nr. [•] a M. [•]-DGPMB-Brigada Rutiera (f.29), cu referatul cu propunere de clasare nr [•] și cu ordonanța de clasare din data de 04.04.2016 pronunțată în dosarul nr. [•]. (f.22).

Despăgubirile care pot fi acordate vizează atât pierderile cu caracter patrimonial cât și pierderile cu caracter nepatrimonial (prejudiciul moral).

Reținând conținutul art. 26 din Nota ASF nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, se constată că despăgubirile care pot fi acordate vizează atât pierderile cu caracter patrimonial cât și pierderile cu caracter nepatrimonial (prejudiciul moral).

Astfel, asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri în formă bănească pentru:

- a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;
- b) pagube materiale;
- c) pagube reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat;
- d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana păgubită.

Instanța reține că pârâta nu a contestat situația de fapt stabilită în baza probatoriului administrat, ci doar cuantumul despăgubirilor cerute de reclamant, solicitând ca acestea să fie acordate de instanță numai în măsura dovedirii lor.

Cu privire la daunele materiale, singurul înscris care dovedește achitarea costurilor analizelor medicale din perioada accidentului este chitanța nr. [•] (f.29) prin care reclamantul [•] dovedește prejudiciul material cert, determinat, motiv pentru care instanța va acorda această sumă cu titlu de despăgubiri materiale.

Cu privire la daunele morale, cuantificarea, în sine, a unui prejudiciu personal nepatrimonial, nu este supusă unor criterii legale, ci reprezintă o problemă de apreciere a circumstanțelor de fapt, în măsura dovedirii gravității acestora.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky c. Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Prejudiciile nepatrimoniale, denumite și daune morale, constituie acele consecințe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani, deci cu conținut neeconomic și care rezultă din atingerile și încălcările drepturilor personale nepatrimoniale. Asemenea consecințe pot fi durerile fizice și psihice.

Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării.

Toate aceste criterii se subordonează conotației aprecierii rezonabile, pe o baza echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Prin urmare, pentru acordarea unor daune morale *este necesar ca cel ce pretinde daune morale să producă un minimum de argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate.*

Sub aspectul daunelor morale instanța reține că în conformitate cu principiile fundamentale ale psihologiei sociale și individuale actele de agresiune creează suferințe psihice care însoțesc întotdeauna suferința fizică, însă în concret cuantumul acestora trebuie raportat la consecințele negative suferite de reclamant, intensitatea vătămării și măsura în care această vătămare a afectat existența concretă viitoare a fiecărui reclamant.

Astfel, în privința daunelor morale instanța reține că au fost necesare 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru reclamantul [•], iar leziunile traumatice nu au pus viața acestuia în primejdie și nu au determinat infirmități posttraumatice.

Potrivit declarației martorului [•] (f. 111), **pe toata durata iernii 2015- 2016 reclamantul [•] a avut nevoie de ajutorul unor vecini pentru treburi pe care anterior le făcea singur în gospodărie, soția acestuia fiind la rândul său bolnavă și în imposibilitatea de a prelua aceste sarcini. Pe de altă parte, arată martorul, reclamantul încă mai acuză stări de teamă și anumite dureri fizice ocazional, pe care le pune pe seama accidentului.**

Ținând seama de suma pretinsă, având în vedere vârsta reclamantului și natura leziunilor, instanța constată că suma de 12.000 lei este suficientă pentru a compensa daunele morale.

Aceste daune morale reflectă suferința psihică indiscutabil resimțită de reclamant pe parcursul acelor zile precum și efectul negativ asupra muncii și vieții sale, împiedicându-l să desfășoare normal aceste activități (după cum rezultă și din declarația martorului [•], aflată la fila 111 dosar).

Cu privire la daunele morale solicitate de reclamantul [•], instanța reține că au fost necesare 4-6 zile de îngrijiri medicale pentru [•], iar leziunile traumatice nu i-au pus viața în pericol și nu au determinat infirmități posttraumatice.

Stabilirea unor despăgubiri implică fără îndoială o doză de aproximare, însă instanța trebuie să stabilească un anumit echilibru între prejudiciul moral suferit, care nu va putea fi înlăturat în totalitate, și despăgubirile acordate, în măsură să permită celui prejudiciat anumite avantaje care să atenueze suferințele morale, fără a se ajunge însă în situația îmbogățirii fără just temei.

Raportat la aceste împrejurări, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, **suma de 8.000 lei este echitabilă pentru a compensa daunele morale suferite de acest reclamant.**

În privința cheltuielilor de judecată instanța reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 453 C.pr.civ. rezultă ca partea care cade în pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuieli de judecată. La baza obligației de restituire stă culpa procesuala a părții care a căzut în pretenții.

Având în vedere culpa procesuală a pârâtei și faptul că au fost dovedite cheltuielile judiciare efectuate, instanța urmează a admite capătul de cerere și a dispune obligarea pârâtei să achite reclamantei suma de 1.640 lei fiecărui reclamant cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariu de avocat, iar reclamantului [•] și suma de 1.000 lei cu titlu de taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea formulată de reclamanții [•] și [•], ambii cu domiciliul ales la Lospa Cristian Paul, București, str. Vasile Pârvan, nr. 2-4, sc. C, et. 6, ap. 42, sector 1, în contradictoriu cu pârâta [•], cu sediul în [•], județul Ilfov.

Obligă pârâta la plata către reclamantul [•] a sumei de 38 lei cu titlu de daune materiale și 12.000 lei reprezentând daune morale.

Obligă pârâta la plata către reclamantul [•] a sumei de 8.000 lei cu titlu de daune morale.

Respinge, ca neîntemeiată cererea privind restul sumelor.

Obligă pârâta la plata către reclamantul [•] cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru în quantum de 1.000 lei și 1.640 lei onorariu de avocat și către reclamantul [•] a sumei de 1.640 lei reprezentând onorariu de avocat.

Cu drept de apel în termen de 30 zile la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10.07.20

Președinte,

Grefier,

L O S P A
L A W Y E R S